

han sagde, at man ikke ubetinget kan anerkjende denne Theori, og det kan man jo sige om Mt. Jeg vilde ønske den høitærede Minister, at han ikke havde faaet den Assistance, han fik af det ærede Medlem for Thisted (Sagd); thi den tror jeg ikke, han kan staa sig ved. Det ærede Medlem for Thisted uvilliede nemlig for os, at det var saa langt fra, at gode Løder og gode almindelig billige finantsielle Statterforhold ere til Gavn for en Befolknings økonomiske Tilstand, at snarere haardt Tryk og usikre Løder ere til Gavn derfor. Ja, han gik endog saa videre og sagde, at gode Dage saa langt fra vare ønskelige, at snarere ulykkelige Begivenheder maatte til, for at en Befolkning ret kunde komme frem. Jeg tror virkelig, at en Finantspolitik, der vil fremme Landets Tilstand ved haarde Dage og onde Løder, vil det ærede meget yderliggaaende Medlem ikke engang faae den høitærede nuværende Finantsminister til at støtte sig til. Naar det ærede Medlem derimod sagde, at det vilde være godt at kaste Letfindigheden overbord, vil jeg anbefale ham dette; det kan være ret hensigtsmæssigt at kaste Letfindigheden overbord, inden man holder Foredrag af den Natur om at etablere nye finantsielle Systemer, der ganske vist ikke gjøre Indtryk af at være vel overveiede. Den høitærede Minister derimod tror jeg, at man kan give Ret i denne Sætning i dens Almindelighed, men jeg undrer mig over, at det netop er den høitærede Minister, der fremsætter den Sætning, at Statskassens Anvendelse af Midlerne i Almindelighed eller meget ofte er mere til Gavn for Statterdyerne, end deres egen Forrentning af deres Penge; thi den høitærede Minister har netop flere Gange været saa uheldig at anvende Statskassens Midler paa en saadan Maade, som, hvilke Grunde man ellers kan anføre for disse Anvendelser, ikke kan siges at være lukrative. Jeg tror saaledes ikke, at Grenaa-banen eller de vestindiske Udgifter eller Herning-banen, hvormeget man end ellers holder af denne Baner, kunne siges at være økonomisk forrentende. Men i det Hele taget tror jeg ikke, at det kommer an paa almindelige Theorier; man kan let opstille almindelige Theorier og let modsig dem, men derved kommer man ingen Begne; det, der bliver Spørgsmaalet, naar man vil undersøge, om det er rigtigt at anvende Statskassens Overskud og vedblive at opkræve saa stort et Overskud, tage saa store Kapitaler ud af den private Circulation, som det her sker, er, om dette er nødvendigt til visse bestemte Formaal, og om disse maatte være saadanne Formaal, som kunde gjøre det ønskeligt, og gjøre, at man kan forsvare at unddrage de Private Besiddelsen af disse Kapitaler, og i saa Henseende er det ganske rigtigt, ganske logisk, naar den høitærede Minister fremsatte et Forsvar, der gik ud paa at bevise, at det er nødvendigt at holde disse Kapitaler i Statskassen. Jeg formener nu ikke, at den høitærede Minister har været hel-

dig i de Ting, han har anført; thi de Love, han nævnte, som saaledes kunde komme til at koste disse Summer, ere jo ikke forelagte, og det er altsaa rene Fremtidbating, om hvilke man ikke engang veed, om de ville blive forelagte. Den høitærede Minister nævnte saaledes Skoleloven og Retsreformen, men de ligge jo ikke for i Diebliffet. Det Gnesie, han nævnte, som foreligger, er Forbedringen af Embedsmændenes Lønning. Nu skal jeg ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvormeget Forbedringen af Embedsmændenes Lønning vil komme til at koste, thi det foreligger ikke for os; men saa meget kan jeg sige, at hvad man end maatte mene om det Rigtige i at forøge Embedsmændenes Lønning her i Landet, kan man vanskelig sige, at det er en egentlig produktiv Anvendelse. Men hvorledes man end vil opfatte det, er det sikkert, at Forøgelsen af Embedsmændenes Lønninger albrig kan motivere Bibeholdelsen af saa stort Overskud, som her er Tale om. Den høitærede Minister gjorde gjældende, at der ikke fra Oppositionens Side var fremsat Klart, hvormeget man ventede, at visse Medfættelser skulde beløbe sig til. Dette turde være urigtigt fra den høitærede Ministers Side. Jeg har udtrykkelig i det Foredrag, jeg holdt her forleden, angivet disse Beløb. Jeg tror, at vi kunne vente at faae en Medfættelse af omtrent 4 Millioner Kr., idet jeg gaar ud fra, at Stempelafgiftens Medfættelse vil kunne udgjøre omtrent 1 Million, Tolbens mindst 2 Millioner og Stibsafgiftens $\frac{1}{2}$ Million a 1 Million, altsaa ialt 3 a 4 Millioner, og der vil altsaa blive tilbage i Statskassen ialt 4 Millioner, som i Diebliffet ingen Anvendelse have, naar vi sætte Overskudet til 8 Millioner, og derfor have vi i dette Diebliffet ikke hørt anført noget Andet fra Regjeringens Side, end at der foreligger Love, der gaa ud paa Forbedring af Embedsmændenes Lønninger. Lad os nu ogsaa gaa ud fra, at de forøges med 1 Million Kr., og mere tror jeg ikke, at Noget kan vente, saa vil der dog være 3 Millioner tilbage, som kunne anvendes til Reformer, der ikke ligge for i Diebliffet. Nei, hvad der ligger bag hele denne Betragtning, at Overskuddet ikke er for stort, er, hvad der er fremkommet meget tydeligt og klart fra Regjeringens Benner her i Salen, navnlig det ærede Medlem fra Aarhus (Zingerslev) og ogsaa tilbets fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), nemlig, at der skal opspares Penge for at kunne anlægge de nødvendige Befæstninger; men det er urigtigt; thi de Befæstninger, som man maatte blive enig om at anlægge, hvis man overhovedet anser saadanne for nødvendige, maa ikke anlægges af de aarlige Indtægter, ikke bygges for de nuværende Skatter, men selvfølgelig maa Pengene dertil bringes tilveie gennem en Indtægt, bygget paa anden Beskatning, og dette har været saa tidt fremme her i Thinget, at jeg ikke behøver at komme frem med det igjen. De Argumenter